

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De voto paupertatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Pro VII. Die.

MEDITATIO I.

DE VOTO PAUPERTATIS, SEU CON-
TEMPTU DIVITIARVM A SACER-
DOTE PROCURANDO.

Tessera.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis Populi
eius. Pl. 115.

Punctum I.

Confidera I. Quid sit vera paupertas; quod videlicet ni-
hil aliud sit, quam Virtus, qua inordinatum rerum tem-
poralium appetitum moderamur, neque plus de illorum usu
nobis appetimus, quam quantum ad finem nobis praefixum
necessarium iudicabitur.

Confidera II. Quanta sit virtutis hujus dignitas, nempe
quod DEO similem faciat, utpote qui per totam ante aeter-
nitatem se solo contentus vixit; unde merito in S. Scriptura
paupertas *altissima* vocatur.

Confidera III. Quanto proinde in honore tu eandem ha-
bere debeas, & velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quanta comoda sperare possis a Paupertate,
si ejusdem fidelis cultor extiteris; Ea praclare simul, &
breviter indicasse videtur S. Ignatius, dum in Constitutioni-
bus suis praecipit, ut sui filij eam tanquam Matrem colerent,
quod quidem officium ipsa praclare praestitit, & etiamnum
praestat; nam 1. ipsa nos DEO & Religioni, aut Ecclesiae ge-
nuit, quia ex desiderio implendi illud mandatum Christi;
Vade, & vende, quae habes, & da pauperibus, & veni, &
sequere me: ingressi sumus Religionem, vel Statum Cleri-
calem suscepimus. 2. Illa nos tam liberaliter alit, ut me-
rito dicere possimus, nihil habentes, & omnia possidentes;
aut illud S. Davidis de ea usurpare: *Domina Paupertas regit*
me, & nihil mihi deerit &c. Tertiò. Quia illa maximè
procurat, ut in Scientia vera, id est, arte amandi DEUM pro-
ficiamus, quia remover potissimum impedimentum, scilicet
amorem inordinatum temporalium rerum. 4. Illa ut ma-
gis pia in finem suum nos recipit, fortissimèque contra omnes
hostes

hostes defendit; hinc à S. Ignatio, aliisque Sanctis meritis Religionis vocatur. Et jam olim cantatum est: *cantat securus coram Latrone Viator*, qui scilicet nihil secum habet.

5. Quia in hac vita centupli, & in altera æternæ Beatitudinis hæreditatem certò procurat, juxta promissum Christi.

6. Quia in ipsa etiam morte, ut olim Mater Machabæorum suis Filiis adstitit, eosque animavit, ita & ipsa assistet, honorabiturque, ut cælum aspiciamus, quod ob paupertatem nobis promissum est, ideòque ad finem usque perseveremus.

Considera II. Si Tobias cap. 8. inter præcipua Infructibus & Voluntatis suæ capita posuit istud, ut omnibus diebus Vitæ suæ junior Tobias reverentiam haberet Matri suæ, ut non tu quoque de Paupertate eandem doctrinam velut à Fundatore tuo, aut ipso Christo, dictam applicare, atque adhibere filialem deinceps per totam vitam amorem erga eam docere debeas?

Considera III. Quàm ingratus hactenus erga hanc Matrem tuam fueris, & quomodo deinceps eam serò quidem, sed seriò tamen tollere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quæ potissimum obsequia filialis erga hanc Matrem tuam amor exigit. Nimirum 1. Ut Matris curæ non pudeat; hinc effectum illius frequenter, in cavendis vitiis superfluis, & defectu necessariorum in victu, vestitu &c. abstinentendo experiri studebis. 2. Ut matrem tuam etiam in re minima offendere verearis, quod fieret, si aliqua re tuam quam propria uteris. 3. Ut ad matrem tuam in periculis aut necessitatibus confugas, id est, si concupiscentiæ magnorum honorum, divitiarum, voluptatum &c. tentent, mox memineris, te pauperem vitam amore Christi eligisse, atque adeò talibus longè abhorreere debere. 4. Ut, quæ admodum veri Filij lac maternum omnibus deliciis præbuerunt, ita & tu victu per paupertatem oblato magis, quam quocunque alio contentus sis, atque recreeris. 5. Ut si filij, quantum possunt, cavent, ne ab aliis etiam mater sua ulla ratione lædatur; ita & tu sedulò allabores, ne paupertas quantum in te erit, ullatenus in Religione tua relaxetur, aut aliud quodcunque damnum patiatur.

Confidera II. Quam longè tu adhuc ab sis ab hac perfectione, quamque ad eò indignus haecenus fueris, tam copiosos tantæ Matris favores experiri, utpotè qui toties & tam graviter eam offendere non sis veritus.

Confidera III. Quomodo prædicta officia saltem deinceps tantò accuratius atque perfectius exhibere velis, quantò prædò dolor, negligentius ea haecenus præstitisti. Colloq. ad Christum.

Pro septima Die.

MEDITATIO II.

DE VOTO CASTITATIS.

Punctum I.

Confidera I. Quare & Ecclesia Fundatores Religionum plerumque à suis Sacerdotibus & Religiosis tam perfectam, & quasi Angelicam Castitatem exegerint, videlicet ideò, quia sciebant, eos per vorum castitatis ipsi Deo desponsatos esse; si ergo tanta castitas, & fidelitas à sponsabus Principum hujus mundi requiritur, ut vel minima etiam ad alienos amores declinatio pro gravi culpa habeatur, quantò detestabilior erit sponsa, quæ fidem supremo rerum Domino semel datam violare ausa fuerit?

Confidera II. Quid potissimum à te requirat perfecta castitas, videlicet, ut caveas tria vitia in cogitatione committi solita (negligentiam in repellendis turpibus desiderijs, morosam delectationem, & voluntarium consensum) tria in verbo (scilicet colloquia sensuaria, parùm honesta, omnino turpia) tria in opere (nimirum aspectus, oscula, & tactus à copulâque inhonestas.

Confidera III. An & contra quod caput ex istis haecenus peccâris, & quomodo deinceps tale peccatum vitare velis.

Punctum II.

Confidera I. Quantos favores & voluptates sperare possis, si fidelis sponso tuo extiteris, & licet à pluribus procis, id est, sensibus proprijs, & carne ad adulterium provocatus, semper tamen generosè victoriam retuleris, neque unquam vel

Instru. VIII.

S s

mini-